"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ତୁମେମାନେ ଅଧାକଳ୍ପ ଯାହାଙ୍କର ଭକ୍ତି କରିଛ ସେହି ପିତା ତୁମକୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି, ଏହି ପାଠପଢା ଦ୍□ାରା ହିଁ ତୁମେ ଦେବୀ-ଦେବତା ହେଉଛ " ।

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ଯୋଗବଳ ରୂପୀ ଲିଫ୍ଟର କମାଲ ଅର୍ଥାତ୍ ଚମତ୍କାରୀ କ'ଣ?

ଉତ୍ତର**:-** ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଯୋଗବଳର ଲିଫ୍ଟ ଦ୍□ାରା ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଉପରକୁ ଚଢିଯାଉଛ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ହିଁ ଜୀବନମୁକ୍ତିର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିଯାଉଛି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ୮୪ ଜନ୍ମର ସିଢିରେ ଖସିବା ପାଇଁ ତୁମକୁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ଲାଗିଛି କିନ୍ତୁ ଚଢିବା ପାଇଁ ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ହିଁ ଲାଗୁଛି, ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଯୋଗବଳର କମାଲ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍□ାରା ସବୁ ପାପ କଟିଯାଉଛି । ଆତ୍ମା ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଉଛି ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ପିତା ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ମହିମା ତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ସେ ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ସତ୍-ଚିତ୍-ଆନନ୍ଦ ସ୍□ରୂପ ଅଟନ୍ତି । ଶାନ୍ତିର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଅବିନାଶୀ ଉପାଧି ଗୁଡିକ ଦିଆଯାଇଛି । ତେବେ ବାବା ହେଲେ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୁନିଆରେ ଯେତେ ବି ମନୁଷ୍ୟମାତ୍ର ଅଛନ୍ତି ସମସ୍ତେ ଭକ୍ତିର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଯିଏ ପ୍ରଗାଢ ଭକ୍ତି କରିଥା'ନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ମିଳିଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ କଳିଯୁଗରେ ଭକ୍ତି ଅଥବା ଦୁଃଖ ହିଁ ରହିଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଥାଏ ଜ୍ଞାନର ସୁଖ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ସେଠାରେ ଜ୍ଞାନ ରହିବ । ଏହି ସବୁ ମହିମା କେବଳ ଏକ ବାବାଙ୍କର ହିଁ ଅଟେ । ପିଲାମାନଙ୍କର ମହିମା ମଧ୍ୟ ରହିଛି କାହିଁକି ନା ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପଢାଉଛନ୍ତି ଅଥବା ଯାତ୍ରା ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଦୁନିଆରେ ଦୁଇଟି ଯାତ୍ରା ରହିଛି । ଗୋଟିଏ ହେଲା ଭକ୍ତମାନେ ତୀର୍ଥଯାତ୍ରା କରିଥାନ୍ତି, ଚାରିଆଡେ ପରିକ୍ରମା ଲଗାଇଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ଯେତେ ସମୟ ପରିକ୍ରମା ଲଗାଇଥା'ନ୍ତି ସେତିକି ସମୟ ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ନ ଥା'ନ୍ତି । ମଦ ଇତ୍ୟାଦି ଅଶୁଦ୍ଧ ଭୋଜନ ସ୍□ୀକାର କରି ନ ଥା'ନ୍ତି । କେବେ ବ୍ରଦୀନାଥରେ, କେବେ କାଶୀ ପରିକ୍ରମା ଲଗାଇଥା'ନ୍ତି । ଭଗବାନଙ୍କର ଭକ୍ତି କରିଥା'ନ୍ତି । ତେବେ ଭଗବାନ ତ ଜଣେ ହେବା ଦରକାର ନା । ତେଣୁ ସବୁଆଡେ ପରିକ୍ରମା ଲଗାଇବାର ଆବଶ୍ୟକତା ତ ନାହିଁ । ଶିବବାବାଙ୍କର ତୀର୍ଥରେ ମଧ୍ୟ ଚକ୍ର ଲଗାଇ ଥା'ନ୍ତି । ସବୁଠାରୁ ବଡ ତୀର୍ଥ ବନାରସକୁ କହୁଛନ୍ତି ଯାହାକୁ ଶିବଙ୍କର ପୁରୀ ବା ନିବାସସ୍ଥାନ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ଚାରିଆଡେ ଯାଇଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯାହାଙ୍କର ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଯାଇଥାନ୍ତି ଅଥବା ଯାହାଙ୍କର ଭକ୍ତି କରିଥାନ୍ତି, ତାଙ୍କ ଜୀବନକାହାଣୀ ଏବଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିଷୟରେ କିଛି ଜଣାନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ତାକୁ କୁହାଯାଏ ଅନ୍ଧଶ୍ରଦ୍ଧା । କାହାର ପୂଜା କରିବା, ତାଙ୍କ ଚରଣରେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇବା କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଜୀବନ କାହାଣୀକୁ ନ ଜାଣିବା, ତାକୁ କୁହାଯାଏ ଅନ୍ଧବିଶ୍□ାସ । ଘରେ ମଧ୍ୟ ପର୍ବପର୍ବାଣୀ ପାଳନ କରିଥାନ୍ତି, ଦେବୀମାନଙ୍କର କେତେ ପୂଜା କରିଥାନ୍ତି, ମାଟିର ବା ପଥରର ଦେବୀ ମୂର୍ତ୍ତି ତିଆରି କରି ତାକୁ ବହୁତ ସଜାଇଥାନ୍ତି । ଧରିନିଅ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତି ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ପଚାର ଏହାଙ୍କର ଜୀବନକାହାଣୀ କୁହ, ତେବେ କହିବେ ସତ୍ୟଯୁଗର ମହାରାଣୀ ଥିଲେ । ତ୍ରେତାଯୁଗରେ ମହାରାଣୀ ସୀତା ଥିଲେ । ବାକି ଏମାନେ କେତେ ସମୟ ରାଜ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ କେବେଠାରୁ କେବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଲା ଏକଥା କେହି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ଯାଇଥାନ୍ତି, ଏହିସବୁ ହେଲା ଭଗବାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବାର ଉପାୟ । ଶାସ୍ତ୍ର ପଢିବା ମଧ୍ୟ ଭଗବାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବାର ଉପାୟ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଭଗବାନ ଅଛନ୍ତି କେଉଁଠି? କହିବେ ସେ ତ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ପାଠପଢା ଦ୍□ାରା ଆମେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ଭଳି ଦେବୀ-ଦେବତା ହେଉଛୁ । ବାବା ନିଜେ ଆସି ପଢାଉଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ ଅଧାକଳ୍ପ ଭକ୍ତି କରିବାକୁ ପଡୁଛି । କହୁଛନ୍ତି ବାବା ଆମକୁ ପବିତ୍ର କର ଏବଂ ନିଜର ପରିଚୟ ମଧ୍ୟ ଦିଅ ଯେ ଆପଣ କିଏ? ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ଆତ୍ମା ବିନ୍ଦୁ ଅଟ, ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ଏଠାରେ ଶରୀର ମିଳିଛି, ସେଥିପାଇଁ ଏଠାରେ କର୍ମ କରୁଛି । ଦେବତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ କହିବେ ଯେ ଏମାନେ ତ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ରାଜ୍ୟ କରି ଯାଇଛନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟାନମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଗଡ ଫାଦର ହିଁ ପାରାଡାଇଜ୍ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ଆମେ ସେଠାରେ ନ ଥିଲୁ । ଭାରତରେ ପାରାଡାଇଜ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍□ର୍ଗ ଥିଲା, ତଥାପି ସେମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଟିକିଏ ଭଲ ଅଛି । ଭାରତବାସୀ ସତ୍□ପ୍ରଧାନ ବି ହେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ତମୋପ୍ରଧାନ ମଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନେ ଏତେ ସୁଖ ଭୋଗ କରୁନାହାଁନ୍ତି ତେଣୁ ଏତେ ଦୁଃଖ ମଧ୍ୟ ଭୋଗ କରୁନାହାଁନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଶେଷ ସମୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ କେତେ ସୁଖୀ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ତ ସେମାନେ ଗରିବ ଥିଲେ । ପଇସା ତ ପରିଶ୍ରମ କରି ରୋଜଗାର କରାଯାଏ ନା । ପ୍ରଥମେ କେବଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହିଁ ଆସିଲେ ତାପରେ ତାଙ୍କର ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ ହେଲା । ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିଲା । ଜଣକରୁ ଦୁଇଜଣ, ଦୁଇଜଣରୁ ପୁଣି ଚାରିଜଣ ଏହିଭଳି ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ । ଏବେ ଦେଖ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ୍ ମାନଙ୍କର ବଂଶ କେତେ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଗଲାଣି । ମୂଳଦୁଆ ହେଲା ଦେବୀ ଦେବତା କୁଳ । ତାହା ପୁଣି ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହିଠାରେ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ପ୍ରଥମେ ଜଣେ ବ୍ରହ୍ମା ଥାନ୍ତି ପୁଣି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ମୁଖବଂଶୀ ସନ୍ତାନ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ । ବାବା ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଅନେକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ତ ବ୍ରହ୍ମା ଜଣେ ଥିଲେ ନା । ଜଣଙ୍କଠାରୁ କେତେ ବୃଦ୍ଧି ହେଲାଣି ଏବଂ ଆହୁରି କେତେ ବୃଦ୍ଧି ହେବାକୁ

ଅଛି । ଯେତିକି ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ, ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ଦେବୀ ଦେବତାମାନେ ଥିଲେ ସେତିକି ପୁଣି ହେବେ । ପ୍ରଥମେ ହେଲେ ଜଣେ ପିତା । ବାବାଙ୍କର ଆମେ କେତେ ଆତ୍ମା ରୂପୀ ସନ୍ତାନ ଅଟୁ? ଆମ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାଙ୍କର ଅନାଦି ପିତା ଜଣେ ଅଟନ୍ତି । ପୁଣି ସୃଷ୍ଟିର ଚକ୍ର ଘୁରି ଚାଲିଛି । ସବୁ ମନୁଷ୍ୟ ତ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ରହୁନାହାଁନ୍ତି ନା । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଏହି ବୃକ୍ଷର ପ୍ରଥମ-ପ୍ରଥମ କାଣ୍ଡ ହେଲା ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ । ପୁଣି ସେଥିରୁ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମର ଶାଖା ବାହାରିଥାଏ । ବାବା ଆସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ, ମୁଁ ଆସି କ'ଣ କରୁଛି? ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ଧାରଣା ହୋଇଥାଏ । ବାବା ଆସି ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ଯେ ମୁଁ କିପରି ଆସିଲି? ତୁମେ ସବୁ ପିଲାମାନେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛ, ତେଣୁ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରୁଛ । ସତ୍ୟଯୁଗ-ତ୍ରେତା ଯୁଗରେ ତୁମେମାନେ ସୁଖୀ ଥିଲ, ତେଣୁ ସ୍ମରଣ କରୁ ନ ଥିଲ । ଦ୍□ାପର ଯୁଗ ପରେ ଯେତେବେଳେ ଦୁଃଖ ଅଧିକ ହେଲା ସେତେବେଳେ ଡାକିଲ - ହେ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା । ଏ ଡାକ ଶୁଣି ଶିବବାବା କହିଲେ - ହଁ ପିଲାମାନେ ଶୁଣିଲି । କ'ଣ ଚାହୁଁଛ? ବାବା ଆସି ପତିତମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କର । ବାବା ଆମେ ବହୁତ ଦୁଃଖୀ ପତିତ ଅଟୁ । ଆମକୁ ଆସି ପବିତ୍ର କର । କୃପା କର, ଆଶୀର୍ବାଦ କର । ତୁମେ ମୋତେ ଡାକିଛ - ବାବା ଏଠାକୁ ଆସି ପତିତମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କର । ପବିତ୍ର ସତ୍ୟଯୁଗକୁ କୁହାଯାଏ । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ବାବା ନିଜେ ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଡ୍ରାମାର ପ୍ଲାନ ଅନୁସାରେ ଯେବେ ସଂଗମଯୁଗ ହୁଏ, ସୃଷ୍ଟି ପୁରୁଣା ହୋଇଯାଏ, ତେବେ ମୁଁ ଆସେ ।

ତୁମେ ଜାଣୁଛ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ମଧ୍ୟ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ହେଲେ ହଠଯୋଗୀ, ତାଙ୍କୁ ରାଜଯୋଗୀ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ହେଲା ହଦର ସନ୍ନ୍ୟାସ । ଘରଦ୍□ାର ଛାଡି ଜଙ୍ଗଲରେ ଯାଇ ରହିଥାନ୍ତି । ଗୁରୁମାନଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଗୋପିଚାନ୍ଦ ରାଜାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ କାହାଣୀ ଶୁଣାଇଥା'ନ୍ତି । ସିଏ କହିଲେ ତୁମେ ଘରଦ୍□ାର କାହିଁକି ଛାଡିଲ? କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଛ? ଶାସ୍ତ୍ରରେ ବହୁତ କିଛି କାହାଣୀ ଅଛି । ଏବେ ତୁମେ ବି.କେ. ମାନେ ରାଜାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଯାଇ ଜ୍ଞାନ ଶିଖାଉଛ । ଗୋଟିଏ ଅଷ୍ଟବକ୍ର ଗୀତା ମଧ୍ୟ ରହିଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଲେଖାଯାଇଛି ରାଜାଙ୍କୁ ବୈରାଗ୍ୟ ଆସିଲା, କହିଲେ ମୋତେ କେହି ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରାଇଦିଅ । ରାଜ୍ୟରେ ଢେଙ୍ଗୁରା ପିଟାଇଲେ । ତାହା ଏହି ସମୟର କଥା ଅଟେ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ମିଳନ କରାଇବା ପାଇଁ ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛ ନା । ଯେପରି ତୁମେ ମିଶିଛ, ସେହିପରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ସହ ମିଶାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛ । ତୁମେ କହୁଛ ଆମେ ତୁମକୁ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ କରିଦେବୁ, ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତି ଦେବୁ । ପୁଣି ତାଙ୍କୁ କୁହ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ, ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ନୁହେଁ । ତୁମ ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କୁ ଦେଖି ବସି-ବସି ଧ୍ୟାନରେ ଚାଲିଯାଉଥିଲେ ନା । ବଡ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁଥିଲା । ବାବା ଏହାଙ୍କ ଭିତରେ ଥିଲେ ନା, ତେଣୁ ସେ ଚମତ୍କାର କରାଉଥିଲେ । ସମସ୍ତଙ୍କର ମନ-ବୁଦ୍ଧିର ରସୀକୁ ଟାଣି ନେଉଥିଲେ । ବାପଦାଦା ଏକାଠି ଥିଲେ ନା । କବରସ୍ତାନ ତିଆରି କରୁଥିଲା । ସମସ୍ତେ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ଶୋଇଯାଅ । ସମସ୍ତେ ଧ୍ୟାନରେ ଚାଲିଯାଉଥିଲେ । ଏହା ସବୁ ଶିବବାବାଙ୍କର ଚତୁରତା ଥିଲା । ଏହାକୁ ପୁଣି କେହି କେହି ଯାଦୁ ବୋଲି କହିଲେ । ଏ ସବୁ ଶିବବାବାଙ୍କର ଖେଳ ଥିଲା । ବାବା ଯାଦୁକର, ସୌଦାଗର, ରତ୍ନାଗର ଅଟନ୍ତି ନା । ଧୋବା ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ବଣିଆ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ଓକିଲ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରାବଣର ଜେଲରୁ ମୁକ୍ତ କରନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ହିଁ ସମସ୍ତେ ଡାକିଥା'ନ୍ତି - ହେ ପତିତପାବନ, ହେ ଦୂରଦେଶରେ ରହିଲାବାଲା... ଆମକୁ ଆସି ପବିତ୍ର କର । ପତିତ ଦୁନିଆ ପତିତ ଶରୀରରେ ଆସି ଆମକୁ ପବିତ୍ର କର । ଏବେ ତୁମେ ତାହାର ଅର୍ଥକୁ ବୁଝୁଛ । ବାବା ଆସି ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ରାବଣର ଦେଶକୁ ମୋତେ ଡାକିଛ, ମୁଁ ତ ପରମଧାମରେ ବସିଥିଲି । ସ୍□ର୍ଗ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ମୋତେ ନର୍କ ରାବଣ ରାଜ୍ୟକୁ ଡାକିଲ ଯେ ଏବେ ଆମକୁ ସୁଖଧାମକୁ ନେଇଚାଲ । ଏବେ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଯାଉଛି ନା । ତେବେ ଏହା ହେଲା ଡ୍ରାମା । ମୁଁ ତୁମକୁ ଯେଉଁ ରାଜ୍ୟ ଦେଇଥିଲି ତାହା ଭୋଗ କରିସାରିବା ପରେ ପୁଣି ଦ୍□ାପରଯୁଗରୁ ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଲା । ତୁମେ ୫ ବିକାରର ଅଧିନ ହେଲ, ତା'ର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ଜଗନ୍ନାଥପୁରୀରେ ରହିଛି । ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ଯିଏ ଥିଲେ ସେ ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ଏବେ ଶେଷ ଜନ୍ମରେ ଅଛନ୍ତି ପୁଣି ତାଙ୍କୁ ହିଁ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ଯିବାକୁ ହେବ । ଏହି ବ୍ରହ୍ମା ବି ଅଛନ୍ତି, ବିଷ୍ଣୁ ବି ଅଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କ'ଣ ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି? ଦୁନିଆରେ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମା-ସରସ୍□ତୀ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକୃତରେ ସତ୍ୟଯୁଗର ମାଲିକ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଥିଲେ । ଏବେ ନର୍କର ମାଲିକ ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ଏମାନେ ତପସ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି - ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେବା ପାଇଁ । ଦିଲ□ାଡା ମନ୍ଦିରରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ମାରକୀ ରହିଛି । ବାବା ମଧ୍ୟ ଏହିଠାକୁ ହିଁ ଆସିଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ଲେଖାଯାଉଛି ଆବୁ ସବୁ ତୀର୍ଥମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଖ୍ୟ ତୀର୍ଥ ଅଟେ କାରଣ ଏଠାକୁ ହିଁ ବାବା ଆସି ସର୍ବ ଧର୍ମର ସଦ୍ଗତି କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ଶାନ୍ତିଧାମ ଦେଇ ପୁଣି ସ୍□ର୍ଗକୁ ଯାଉଛ । ବାକି ସମସ୍ତେ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଚାଲିଯା'ନ୍ତି । ତାହା ହେଲା ଜଡ ସ୍ମୃତି ଚିହ୍ନ, ଏଠାରେ ହେଲା ଚୈତନ୍ୟ । ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଚୈତନ୍ୟରେ ସେହିଭଳି ହୋଇଯିବ, ସେତେବେଳେ ଏହି ମନ୍ଦିର ଇତ୍ୟାଦି ସବୁ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ପୁନର୍ବାର ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଏହିଭଳି ସ୍ମୃତି ଚିହ୍ନ ତିଆରି କରିବ । ଏବେ ତୁମେ ସ୍□ର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରୁଛ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି - ସ୍□ର୍ଗ ଉପରେ ଅଛି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଏହି ଭାରତ ହିଁ ସ୍□ର୍ଗ ଥିଲା, ଏବେ ନର୍କ ଅଟେ । ଏହି ଚକ୍ରକୁ ଦେଖିବା ମାତ୍ରକେ ସାରା ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧିକୁ ଆସିଯାଉଛି । ଦ୍□ାପରଠାରୁ ଅନ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମ ସବୁ ଆସୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ଏବେ ଦେଖ କେତେ ଧର୍ମ ରହିଛି । ଏହା ହେଲା ଲୌହଯୁଗ । ଏବେ ତୁମେ ସଂଗମ ଯୁଗରେ ଅଛ । ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । କଳିଯୁଗରେ ସମସ୍ତେ ପଥର ବୁଦ୍ଧି ଅଟନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପାରସବୁଦ୍ଧି ଥାନ୍ତି । ତୁମେ ହିଁ ପାରସ ବୁଦ୍ଧି ଥିଲ, ତୁମେ ହିଁ ପୁଣି ପଥରବୁଦ୍ଧି ହେଲ, ପୁଣି ପାରସ ବୁଦ୍ଧି ହେବାକୁ ଯାଉଛ । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଡାକିଛ ତେଣୁ ମୁଁ ଆସିଛି ଏବଂ ତୁମକୁ କହୁଛି - କାମ ବିକାରକୁ ଜିତିଗଲେ ଜଗତ୍‌ଜିତ୍ ହୋଇଯିବ । ମୁଖ୍ୟ ଏହି ବିକାର ହିଁ ଅଟେ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସମସ୍ତେ

ନିର୍ବିକାରୀ ଅଟନ୍ତି, କଳିଯୁଗରେ ବିକାରୀ ଅଟନ୍ତି ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ, ଏବେ ନିର୍ବିକାରୀ ହୁଅ । ୬୩ ଜନ୍ମ ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଛ । ଏବେ ଏହି ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ପବିତ୍ର ହୁଅ । ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମରିବାକୁ ପଡିବ । ମୁଁ ସ୍□ର୍ଗ ସ୍ଥାପନା କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛି ତେଣୁ ମୋ ଶ୍ରୀମତକୁ ପାଳନ କର । ମୁଁ ଯାହା କହୁଛି ତାହା ଶୁଣ । ଏବେ ତୁମେ ପଥର ବୁଦ୍ଧିକୁ ପାରସ ବୁଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ତୁମେ ହିଁ ପୁରା ୮୪ ଜନ୍ମର ସିଡି ତଳକୁ ଖସୁଛ ପୁଣି ଚଢୁଛ । ତୁମେ ଯେପରି ଜୀନ୍ ଅଟ । ଜୀନ୍‌ର କାହାଣୀ ରହିଛି ନା - ସିଏ କହିଲା ମୋତେ କାମ ଦିଅ ତେଣୁ ରାଜା କହିଲେ ଆଚ୍ଛା - ସିଡିରେ ଓହ୍ଲାଅ ପୁଣି ଚଢ । ବହୁତ ମନୁଷ୍ୟ କହିଥାନ୍ତି ଭଗବାନଙ୍କର କ'ଣ ଦରକାର ଥିଲା ଯାହାକି ସିଡି ଚଢାଉଛନ୍ତି ପୁଣି ଖସାଉଛନ୍ତି । ଭଗବାନଙ୍କୁ କ'ଣ ସଂକଳ୍ପ ଆସିଲା ଯାହାକି ଏହିଭଳି ସୃଷ୍ଟିର ସିଡି ତିଆରି କଲେ! ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏହା ଅନାଦି ଖେଳ ଅଟେ । ତୁମେମାନେ ୫ ହଜାର ବର୍ଷରେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଛ । ତୁମକୁ ତଳକୁ ଖସିବା ପାଇଁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ଲାଗିଛି, ପୁଣି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଉପରକୁ ଯାଉଛ । ଏହା ହେଲା ତୁମର ଯୋଗବଳର ଲିଫ୍ଟ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମର ପାପ କଟିଯିବ । ବାବା ଆସିବା ମାତ୍ରେ ତୁମେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଉପରକୁ ଚଢିଯାଉଛ, ପୁଣି ତଳକୁ ଖସିବା ପାଇଁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ଲାଗୁଛି । କଳା ସବୁ କମି କମି ଯାଉଛି । ତୁମକୁ ଚଢିବା ପାଇଁ ତ ଏବେ ଯେମିତି ଲିଫ୍ଟ ମିଳିଯାଇଛି । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଜୀବନମୁକ୍ତି । ତୁମକୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେବାର ଅଛି । ପୁଣି ଧୀରେ ଧୀରେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ଲାଗୁଛି । ଆଚ୍ଛା, ପୁଣି ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେବ ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମରେ । ଏବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ସ୍□ର୍ଗର ବାଦଶାହୀ ଦେଉଛି, ତେବେ ତୁମେ ପବିତ୍ର କାହିଁକି ନ ହେବ କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ କାମୀ କ୍ରୋଧୀ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ନା । ବିକାର ପାଇଁ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ମାଡ ମାରିଥା'ନ୍ତି, ବାହାରକୁ ବାହାର କରି ଦେଇଥାନ୍ତି, ନିଆଁ ଲଗାଇ ଦେଇଥାନ୍ତି । ଅବଳାମାନଙ୍କ ଉପରେ କେତେ ଅତ୍ୟାଚାର ହେଉଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଧାରିତ ଅଛି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେବା ପାଇଁ ବା ବିଶ୍□ର ବାଦଶାହୀ ନେବା ପାଇଁ କାମ ବିକାର ଯାହାକି ମୁଖ୍ୟ ବିକାର ଅଟେ, ତା' ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ଯେପରି ଆମକୁ ବାବା ମିଳିଯାଇଛନ୍ତି ସେହିଭଳି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ମିଶାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ହେବ । ସଚ୍ଚା ସଚ୍ଚା ଯାତ୍ରା ଶିଖାଇବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ଗମ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଃଖର ଦୁନିଆ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବେଗମପୁରର ବାଦଶାହର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ଅଷ୍ଟଶକ୍ତି ସ୍□ରୂପ ଭବ ।

ଗମ୍ ଏବଂ ବେଗମର ଜ୍ଞାନ ତୁମକୁ ଏବେ ହିଁ ମିଳୁଛି, ତେଣୁ ଦୁଃଖର ଦୁନିଆ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବେଗମପୁରର ରାଜତ୍□ର ଅନୁଭବ କରିବା - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି, ଅଷ୍ଟଶକ୍ତି ସ୍□ରୂପ, କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟଜୀତ୍ ପିଲାମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ । ଏବେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସର୍ବଶକ୍ତି ଗୁଡିକ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି କିନ୍ତୁ ଯଦି କୌଣସି ସଙ୍ଗଦୋଷରେ ପଡି ବା କୌଣସି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟର ବଶୀଭୂତ ହୋଇ ନିଜର ଶକ୍ତିକୁ ହରାଇ ଦେଉଛ, ତେବେ ବେଗମପୁରର ଯେଉଁ ଖୁସି ବା ନିଶା ତୁମକୁ ମିଳିଛି ତାହା ସ୍□ତଃ ହିଁ ହଜିଯାଉଛି ଏବଂ ବେଗମପୁରର ବାଦଶାହ ଅର୍ଥାତ୍ ସୁଖ ଦୁନିଆର ସମ୍ରାଟ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ସୁଖର କାଙ୍ଗାଳ ହୋଇଯାଉଛ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଯଦି ଦୃଢତାର ଶକ୍ତି ସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ରହିଥିବ, ତେବେ ସଫଳତା ଗଳାର ହାର ହୋଇଯିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ଏହି ଅବ୍ୟକ୍ତି ମାସରେ ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ହୋଇ ଜୀବନମୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କର ।

ନିଜର ସଂକଳ୍ପ ଗୁଡିକର ଝଡ ବା କୌଣସି ବି ସମ୍ବନ୍ଧ ଦ୍□ାରା, ପ୍ରକୃତି ଦ୍□ାରା ବା ସମସ୍ୟାଗୁଡିକ ଦ୍□ାରା ଆସୁଥିବା ଝଡ ବା ବିଘ୍ନରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ହୁଅ । ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଘ୍ନ ସହିତ ଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହିଥିବ ।